

Een witte mol. Als bijzonderheid moge worden vermeld het feit, dat de veehouder J. Nierop alhier in de afgelopen week een witte mol ving.

JAC. HOMAN.

Een zanger. 't Was op een van de mooie, late Septemberdagen van 't vorig jaar, dat ik door Groeneveld bij Baarn wandelend, aan den voet van een der oude, dikke beuken, die hier niet zeldzaam zijn, een kleine, ongeveer 1 1/2 c.m. groote, groene rups vond, als eenige versiering een paar lichtere gele streepjes toonende. In een rupsendoosje met een beukentakje meegenomen naar huis, bleek hij onderweg den tijd te hebben benut: hij had zich reeds ingesponnen in een lichtgeelbruin, eenigszins bootvormig omhulsel op een der beukebladen.

Een en ander: beuk is betrekkelijk arm aan rupsen; 't was September en de vorm van het spinsel leiden tot de later juist gebleken voorloopige determinatie: *Hylophila prasinana*, door Admiraal indertijd *Autumnus*-vlinder genoemd.

Niets bizonders tot zoover. De pop kwam met vele lotgenooten van diverse pluimage in een groote rupsenkast in een zijvertrek, dat slechts 's avonds met een petroleumkacheltje nu en dan verwarmd werd. Zoo'n kamertje, waar je rustig kunt werken.

Op een van deze rustige avonden werd de stilte verstoord door een zacht gesjirp, dat zich regelmatig herhaalde. Zoo iets als een losse antennendraad, die hier of daar geregeld tegen den muur schuurt. Edoch, de losse antennendraad bleek bij nauwkeurig onderzoek niet te vinden.

Zoo iets wordt dan een probleem, dat benaderd moet worden. 't Bleek uit de rupsenkast te komen, die tegen den muur stond. Maar z'n bewoners waren vele. *Prasinana* was de schuldige.

En den ganschen winter door, zoodra het petroleumkacheltje een half uurtje gebrand had en een gezellige warmte verspreidde, begon onze *Prasinana* z'n concert, elke 10—15 seconden z'n zacht gesjirp latende hooren. Tot in het eind van Februari onze zanger zweeg.

Den 14en Maart zat in de rupsenkast ons mooie, groene (*prasinus* = groen) spinnertje, dat zoo van de bosschen houdt (*Hylophila*) en door iedereen wordt bewonderd, die het vindt.

J. C. CETON.

Staartmees enz. Gelijk hiermede zend ik U een kiekje van een staartmees, van eind Januari van dit jaar; mogelijk kunt U dit gebruiken voor „De Levende Natuur.”

Verleden jaar, ongeveer denzelfden tijd zag ik ze hier voor het eerst in de 14 jaar dat ik hier

Fig. 1. Staartmees, brood etend.

Door hun hakken in de nog aan de boomen achtergebleven appels, vielen ze mij het eerst op. Volgens den indruk dien ik van deze vogels kreeg, geleken ze, hoewel grooter, meer op jonge spreuwen dan op kraaien.

Apeldoorn 11 Febr. '32.

woon. Deze meesjes kwamen bij hoogstens 4 à 5 tegelijk op het voederplankje, meestal alleen even, tegen de schemering. Daarnablen ze dagen weg, terwijl hun verschijning 1 à 2 min. duurde.

Hoewel in Brehm deel 9 bldz. 493 staat, dat ze uitsluitend insecten eten, ziet U het vogeltje hier een stukje brood of kaas verorberen.

Eén maal slechts, zag ik er één met een geheel witten kop.

Half September 1931 waren hier verscheidenen notenkrakers, die ongeveer 14 dagen bleven.

C. F. KRUISINGA.